

พ่อ
ม่านทอง

เคยรู้ฤทธิ์ผิวกว้างครึ่งหนึ่งแล้ว
รอยแผลเก่าเพิ่มฤทธิ์พิษลูกกลม

ถึงกระนั้นฉันยังไม่อยู่
แม้ศรัทธาอารมณ... อุดมการณ์

สงสารคนคนนั้นเด็กที่รัก
หัวนํ้าคำพร่ำพรอจะวอกวาย

กลัวคำออกอ้อนวอนยอกย้อนเล่ห์
เกี่ยวสรวงความเจ็บชำระกำใจ

นาที่นี้ใจมันเริ่มหวนแล้ว
หากเห็นฉันเก่าไปไม่สำคัญ

มันฝังแนวนั้นหทัยให้วาบวาม
เหมือนย้าความปวกร้าวนาบเนนาน

ทั้งที่รู้รักเป็นเช่นไฟผลาญ
ก็แหลกลาญเพราะรักมักทำลาย

ไปรคอย่าหักคักสวาทจนขาดหาย
และจะสายเกินแก้แผลหทัย

พิษเสน่ห่ดวงจนรักแล้วผลักไส
แปรเปลี่ยนไปได้จริงทุกสิ่งสรรพ

เธอมีแววแน่วแน่จะแปรผัน
จะเลิกกันค้ำนัง้อ ขอเมตตา...